

SPORT

Rok II

Kraków, dnia 10 października 1946

Nr. 65

Sto lat

Byliśmy pierwszym piśmem sportowym, które w lipcu ub. roku wystartowało do biegu na długi dystans. W ślad za nami rozpoczęły swoje istnienie „Sport“, wychodzący w Katowicach, „Przegląd Sportowy“, wychodzący początkowo w Łodzi, a obecnie w Warszawie, „Kurier Sportowy“ w Bydgoszczy, „Echo Stadionu“ (Warszawa) itd. Dziś jedno z tych piśm „Sport“, młodsze od nas o parę dni wydało swój 100-ty numer. Składając redakcji „Sportu“ najserdeczniejsze gratulacje z okazji wydanego 100-nego numeru, składamy również życzenia doczekania jubileuszu

stu lat.

Setny numer „Sportu“ przypominał nam, że i my równocześnie wydaliśmy również 100-ny numer naszego piśma. Ostatni „Sport“ miał numer porządkowy 64-ty, co łącznie z 26 numerami, wydanymi w roku 1945 daje sumę: 90, a że poprzednio wydaliśmy 10 numerów „Biuletynu Sportowego“, który był załącznikiem naszego piśma, tedy poprzedni nasz numer w łącznej numeracji miał również numer 100.

Milo nam stwierdzić, że w dniu jego drukowania na plenarnym posiedzeniu Państwowej Rady Sportowej w Warszawie padły pod naszym adresem słowa uznania, które będą dla nas największą zachętą do pracy, jakiej poświęciliśmy minionych 18 miesięcy. Ten półtoraroczny okres naszych trudów i borykań w służbie sportu polskiego był niejako egzaminem naszych sił i naszych możliwości.

Mieliśmy i mamy zawsze jeden cel przed sobą, a jest nim **dobro sportu polskiego**. Trzymając zawsze rękę na bardzo żywym pulsie naszego życia sportowego, nigdy nie zapomnieliśmy o tym, że są jednak większe wartości aniżeli rekord i wynik. Walczyliśmy zawsze i walczymy o prawdziwie sportową atmosferę wokół boisk i stadionów, o czystość idei tych, którzy sport czynnie uprawiają i o właściwą kulturę sportową. Ze skrupułą stwierdzamy to, do czego przyznawali się już niejednokrotnie, że narastająca ilość ważnych imprez sportowych, na sprawozdania, z których czekają nasi Czytelnicy w całej Polsce, „wypycha“ nam materiał, jakibyśmy chcieli dać w numerze, a który by mniej traktował o wynikach i tabelach, a więcej o tym, jakiemu to celowi one służą. W tych warunkach po tylekroć razy zastawialiśmy się nad powiększeniem objętości naszego piśma.

Okazuje się, że jest to prawie niemożliwe. Jedną jedyną drukarnią w Krakowie, w której drukujemy nasze piśmo nie jest w stanie wykonać „większego zamówienia“, gdyż drukuje ona dzienniki i walczy również z trudnościami technicznymi. Tak więc mimo najlepszej woli i wysiłków w tym kierunku, skazani jesteśmy ciągle na szczupłe ramy 4 stron; ufamy jednak, że stała poprawa warunków gospodarczych i technicznych, której jesteśmy świadkami, pozwoli nam następny „jubileusz“ święcić uroczystej.

Oddając ten 101-szy numer naszego piśma w ręce naszych Czytelników mamy świadomość, że przysłużyliśmy się dotąd wiele dobrej sprawie, a uznanie Państwowej Rady Sportowej i licznych naszych Przyjaciół i Sympatyków, wyrażone w listach do nas uważamy za najmilszy podarunek jubileuszowy.

SZWECJA — DANIA 3:3 (2:1)

W międzypaństwowym meczu piłkarskim rozegranym w Goeteborgu uzyskano wynik remisowy, który jest dużym sukcesem drużyny duńskiej.

WĘGRY — AUSTRIA 2:3 (2:0)

Na stadionie Ferencvarosi w Budapeszcie rozegrano międzypaństwowe spotkanie piłkarskie pomiędzy drużynami Węgier i Austrii. Zwyciężyli Węgrzy zdobywając obie bramki przez Deaka w 13 i 31 minucie pierwszej połowy. W drużynie węgierskiej oprócz znakomitego Deaka wyróżnili się Horwath w bramce i Kovacs — u Austriaków środkowy pomocnik Sabetie i napastnik Decker.

„Historyczna“ dogrywka

AKS — RKU 1:0

Po długich perypetiach, protestach i odwołaniach sprawa przerwane meczu AKS—RKU została już definitywnie załatwiona. Od pierwszej decyzji W. G. i D. PZPN, nakazującej 43-minutową dogrywkę od stanu 1:0, odwołali się i zarząd AKS-u i zarząd Śl. Okr. Zw. P. N. do zarządu P. Z. P. N. (jako wyższej instancji) a ten, korzystając z przysługującego mu prawa uchylił decyzję W. G. i D. PZPN i nakazał 24-minutową dogrywkę od stanu 3:0 dla AKS.

Odbyla się ona w dniu wczorajszym na boisku w Chorzowie przy drzwiach zamkniętych. Wokół boiska natomiast zebrały się tłumy publiczności z niecierpliwością oczekując wieści z „placu boju“, na który oprócz piłkarzy, biorących udział w spotka-

niu wpuszczono jedynie przedstawicieli PZPN-u, Śląskiego OZPN-u, Zagłębiowskiego OZPN-u, prasy, radia i zainteresowanych klubów.

W ciągu 24-minut udało się AKS-owi zdobyć jeszcze jedną bramkę, której strzelcem był Spodzieja. W ten sposób ogólny wynik spotkania AKS—RKU brzmi 4:0 na korzyść AKS, który wchodzi już definitywnie jako czwarty finalistą do grupy finałowej.

Co więcej: mecz AKS—Warta, wygrany przez drużynę chorzowską 6:1 został uznany jako mecz mistrzowski i AKS ma już zdobyte dalsze dwa punkty w mistrzostwie. (Piszemy o tym w art. „Pokonani przeciw sobie“).

F. C. Kispesti gra w Krakowie

Czerwono-czarne afisze zapowiadają na niedzielę występ piłkarzy węgierskich w Krakowie. Przeciw Cracovii grać będzie zespół budapeszteński Kispesti. Czerwono-czarne kolory afiszów. Takie były przed laty barwy koszulek Kispesti. Widzieliśmy je po raz pierwszy — zdaje się — 25 lat temu. Pierwszą drużyną węgierską, która gościła w wolnej Polsce, była właśnie drużyna Kispesti. Jej przeciwnikiem Cracovia. Białoczerwoni znali już klasę węgierskich swoich przeciwników.

Trzon polskiej drużyny reprezentacyjnej, która po raz pierwszy w historii rozgrywała mecz międzypaństwowy przeciw słynnej reprezentacji Węgier w Budapeszcie, tworzyli gracze Cracovii. Tej niezapomnianej Cracovii, której wielkie postacie śp. Popiela, Kałuży, Kotapki, Cikowskiego, Synowca, Gintla, Fryca, Sperlinga, Mielecha, Koguta i in. znał każdy, kto chociaż trochę interesował się sportem polskim.

Postawa drużyny polskiej wzbudziła podziw i uznanie u przeciwnika; efektem ich był pierwszy w Polsce mecz międzypaństwowy: Węgry—Polska, rozegrany w rok później na boisku Cracovii.

Z kolei my podziwialiśmy klasę węgierskich piłkarzy. Trudno dziś — z perspektywy lat — ustalić w jaki czas później pierwsza drużyna węgierska stanęła na boisku Cracovii do meczu przeciw jedynastce białoczerwonych. Pamiętamy tylko, że Kispesti była pierwszą drużyną węgierską i dziś znów — po wielu latach, zjawia się jako pierwsza drużyna węgierska w Krakowie. Może zmieniła w międzyczasie nawet barwy swoje tak jak napewno zmieniła skład osobowy.

Ten „czarodziej“ Varga, który wówczas bronił bramki Kispesti i do którego piłka lgnęła wprost dziś jest już o ćwierćwieku starszym człowiekiem. Podziwialiśmy jego

sposób chwytania górnych piłek. Zamykał jak gdyby w klaszcze w swoich dłoniach ostro strzeloną piłkę i w wysokim podskoku zastępował na sekundę w bezruchu. Nie potrafił mu w pierwszym dniu strzelić napastnicy Cracovii ani jednej bramki. Bomby Koguta, Kałuży, Mielecha i Sperlinga chwytali równie pięknie jak i spokojnie. Stał się naszym ideałem, bożyszczem. Staraliśmy się okazać mu swój podziw. Przy pomocy jednego z b. oficerów armii austriackiej, znającego język węgierski, daliśmy mu do zrozumienia, że bramkarza tej klasy nie widzieliśmy dotąd. Nasz zachwyt sprawiał mu przyjemność. Rozmawiał długo z nami wyrażając się nader pochlebnie o jedynastce białoczerwonych. W końcu zaskoczył nas pytaniem: czy Cracovia jest reprezentacyjną drużyną Polski?

Jej białoczerwone barwy i doskonała gra były przyczyną takiego pytania.

Przekonani byliśmy, że odpowiedź naszą zrozumiał dobrze: Cracovia była przez długie lata reprezentacyjną drużyną Polski nie tylko przez barwy, lecz równie de nomine jak i de facto.

Kispesti, który w chwili obecnej zajmuje w tabeli ligi węgierskiej jedno z czołowych miejsc, a w ostatnio rozegranym turnieju piłkarskim uległ mistrzowi Węgier, Ujpesti, po równej i zażartej walce 3:5, wystąpi przeciw Cracovii w nast. składzie: Horwath — Heredi, Szalay — Zalay, Patyc, Bozic — Pyckas, Mocuros, Buda, Beres, Kincses.

Doskonały bramkarz węgierski, Horwath był ostatnio bohaterem spotkania: Węgry—Austria, o którym piszemy na innym miejscu.

Z uwagi na nieobecność najlepszych swych piłkarzy, zespół białoczerwonych wzmocniony zostanie doskonałymi graczami AKS-u ze Spodzieją na czele. (hs)

Finał w Zurychu

Derksen mistrzem torowym zawodowców

W Zurychu odbył się w dniu 7 bm. finał kolarskiego biegu sprinterskiego pomiędzy najszybszymi zawodowymi kolarzami świata: Derksenem (Holandia) i Senfftlebenem (Francja).

Jak wiadomo obaj ci kolarze doszli do finału torowych mistrzostw świata, jakie odbywały się w sierpniu w Zurychu i w pierwszym biegu finałowym Senfftleben uległ wypadkowi złamania obojczyka, wskutek tego musiano rozegrać finał przeło-

żyć do momentu wyzdrowienia Francuza.

Finał zakończył się dwukrotnym zwycięstwem Derksena. Pierwszy bieg wygrał on w czasie 12,2 sek., wyprzedzając o jedną długość Senfftlebena, w drugim uzyskał Derksen jeszcze lepszy czas 11,8, będąc pierwszym na mecie o półtorej długości.

Najlepszy czas w bieżącym roku miał Senfftleben w ćwierćfinale mistrzostw w Zurychu 11,6 sek., w którym pokonał Scherensa.

Ostatni występ St. Walasiewiczówny

We środę odbył się w Warszawie lekkoatletyczne zawody z udziałem Walasiewiczówny, startującej po raz ostatni przed wyjazdem do Ameryki, oraz szeregu najlepszych lekkoatletów i lekkoatletów z całej Polski. Wyniki pomimo

fatalnej pogody uzyskano na ogół dobre. Przedstawiają się one następująco:

50 mtr: 1) Walasiewiczówna 6,7 sek., 2) Mitan 6,8 sek. Zapowiadany szereg razy przez Walasiewiczówną próba pobicia rekordu świata na

tym dystansie, wynoszącego 6,4 sek. i tym razem nie udało się. Mitan biegła doskonale i przegrała minimalnie.

100 mtr: 1) Walasiewiczówna 13 sek., 2) Mitan 13,2 sek.

Rzut dyskiem: Wajs-Gretekiewiczowa 37,47 m; Skok wzwyż: 1) Kotwiczówna 135 cm; 2) Wajs-Gretekiewiczowa 135 cm;

100 i 200 mtr: Piłuch 11,6 sek., 23,8 sek.;

1000 mtr: 1) Mirowski 2,50,1 min.;

5000 mtr: 1) Wierkiewicz 16,11,6 min.;

Skok wzwyż: 1) Zwoliński 165 cm;

Skok w dal: 1) Nikolau 6,39 m;

Skok o tyczce: 1) Morończyk 3,70 m;

Rzut oszczepem: 1) Abramowicz 43,62 m;

Obrady Sejmu Wych. Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego

W ubiegłą niedzielę odbyły się w Warszawie w gmachu Prezydium Rady Ministrów obrady I-szej plenarnej sesji Państwowej Rady W. F. i P. W. Przewodniczący Komitetu Organ. Państwowej Rady W. F. i P. W. plk. dr Gilewicz otworzył sesję i powołał na przewodniczącego obrad prof. dra Strumiłło oraz na sekretarza dr Majkowski.

Przemówienia powitalne wygłosili: plk. Kuszko im. Ministra Obrony Narodowej, delegat Ministra Oświaty ob Pasierbiński, wiceminister Min. Zdrowia dr Michejda, oraz inni. Imieniem Komitetu Organ. Państwowej Rady W. F. i P. W. sprawozdanie złożył dr Zajackowski, następnie referaty zasadnicze wygłosili: Maciukiewicz i dyr. PUWF inż Kuchar.

Z kolei potoczyła się dyskusja, w której między innymi zabierali głos: dr Orłowicz, mjr. Moskalik, prof. Strumiłło, posłowie Kuszki i Zyglar oraz red. M. Statter.

Oba referaty obejmowały szereg programowych dezyderatów i stały na wysokim poziomie. Nie było zagadnienia, które by nie znalazło omówienia w tych referatach. Atoli realizacja tychże wymaga dużych wkładów finansowych.

Red. Statter zwrócił na te momenty uwagę, i zaproponował naprzód wykonanie minimalnego programu, a później stopniowe realizowanie programu maksymalnego. — Mówca domagał się zwiększenia kompetencji Wojew. Rad W. F. i P. W. oraz wcielenie w życie wszystkich uchwał powziętych na Zjeździe Z. Z. w marcu b. r.

Następnie wybrano Prezydium Państwowej Rady W. F. i P. W. w osobach: Przewodniczącą plk. dr Gilewicz, dr Zdzisław Zajackowski (Z. R. S. S.), Maciukiewicz (Zw. Sam. Chłopskiej), dr Kafilński (ZPZS), mgr. Skład (Zw. Prac. W. F. i P. W.) oraz zastępcy: Nowak (ZWM) i poseł Zyglar (K. R. N.).

Najbliższą sesję Rady dla omówienia budżetu postanowiono zwołać na 16 listopada b. r.

Olimpiada zimowa w lutym 1948 w St. Moritz

Szwajcarski Komitet Olimpijski, któremu powierzono organizację najbliższej olimpiady zimowej ustalił definitywnie termin tej olimpiady na 1—10 luty 1948.

Olimpiada odbędzie się w Saint Moritz.

Puchar Europy w ping-pong z udziałem Polski

Na posiedzeniu Międzynarodowej Federacji Tenisa Stołowego w Pradze nastąpiło rozlosowanie rozgrywek o puchar Europy.

W pierwszych rozgrywkach spotkają się Polska—Austria, Węgry—Rumunia i Norwegia—Czechosłowacja.

Ustalenie terminu rozgrywek ze względu na nieobecność delegata Polski odroczone na czas późniejszy.

W Pradze mistrzostwa hokejowe świata 1947 r.

Anglia zwróciła się do Czech. Zw. Hokeja Łódzkiego z propozycją zorganizowania w Pradze hokejowych mistrzostw świata w roku 1947.

BIRMINGHAM CITY—SPARTA 3:1 (1:1)

W drugim swoim meczu na terenie Anglii spotkała się Sparta (Praga) z Birmingham City doznając porażki 1:3. Bramki dla Anglików zdobyli Tuch (2) i Jones, dla Sparty Hojek.

Cele wytyczone

o szybką realizację postulatów

Po długich oczekiwaniach, poprzedzonych wielką batalią o ducha dekretu, odbyła się wreszcie pierwsza sesja Państwowej Rady WF i PW.

Pozwolił sobie na analizę przebiegu obrad i dezyderatów.

Wygłoszono kilka przemówień powitalnych. Najbardziej charakterystycznym było oświadczenie plk. Kuski, przedstawiciela Ministerstwa Obrony Narodowej. Powiedział on:

„Sport polski nie będzie stawiany „na barzość” i nikt nie ma zamiaru go militaryzować”.

W dyskusji nawiązałem do tych słów i przypominałem, że znacznie wcześniej mówiłem i pisałem w ten sposób, za co posypały się grochy na moją głowę ze strony tych, którzy chcieli mieć monopol na znawców sportu i wychowania fizycznego. Dzisiaj z radością wypada stwierdzić, że na tym samym stanowisku stoi Ministerstwo Obrony Narodowej.

Przedstawiciel Samopomocy Chłopskiej, prezes Janusz, stwierdził, że idea połączenia działalności fizycznej z duchową musi przeniknąć do każdej chaty wiejskiej i do każdego serca.

Wszelastwie opracowany referat ob. Maciukiewicza dał nam sposobność zapoznania się z ciekawymi i słusznymi tezami, jakie sport i wychowanie fizyczne oraz P. W. stawia Rządowi do zrealizowania, a to w formie pomocy finansowej, sprzętu i przydziałów terenowych. Zapewnił on, że zrealizowanie dekretu opierać się będzie nie tylko na czynniku państwowym, ale także na społecznym.

Dyr. Kuchar zaznaczył, że ubytek ilościowy naszej młodzieży do lat 18-tu wynosi 1,100,000 osób. Program przyszłych prac PUWF obejmuje w pierwszym rzędzie uruchomienie Akademii Wychowania Fizycznego.

Straty materialne w zniszczonych obiektach sportowych wyniosły przeszło 33 milionów złotych przedwojennych. Urządzenia szkolne, sale, boiska są w 50-ciu procentach zniszczone. PUWF przygotowuje uruchomienie pracowni budownictwa sportowego, przystąpi w najbliższym czasie do szkolenia kadr instruktorskich, których potrzeba nam co najmniej 80 tysięcy różnych stopni we wszystkich dziedzinach sportowych. Dotychczas wyszkolono 4,286 kandydatów. Akcja szkoleniowa w ziemie obejmuje 10 tysięcy osób.

W dyskusji, jaka się wywijała po referatach, poruszyłem sprawy, które były przedmiotem uchwały Zjazdu Z. Z. w Warszawie w marcu b. r.

A więc sprawa weryfikacji zawodników, którzy podczas okupacji wysługiwali się hitlerowcom. Zainterpelowałem PUWF, czy to prawda, że jeden z ciałóg sportowych zwrócił się do niego w sprawie udzielenia generalnej amnestii tym sportowcom, którzy grali w zespołach hitlerowskich? Zapytałem, czy asumptem do zgłoszenia wniosku nie było przypadkiem zapatrzenie się w trybunał norymberski, który uwolnił od winy i kary trzech zbrodniarzy hitlerowskich?

Domagałem się im. Wojew. Rady WF i PW w Krakowie, uruchomienia w każdym ośrodku poradnictwa sportowo-lekarskich i pociągania do najsurowszej odpowiedzialności tych klubów i działaczy, którzy dopuszczają do tego, by uznani przez lekarza sportowego zawodnicy jako chorzy brali udział w zawodach. Domagałem się zniesienia zakazu przynależności młodzieży szkolnej do klubów sportowych, walki z plagą pijanstwa wśród sportowców, z tym, że prezesi klubów dopuszczający lub tolerujący podobne szkodliwe wypadki winni być natychmiast przez Wojew. Rady WF i PW usuwani z klubów. Dalej żądałem rozstrzygnięcia problemu zawodowości w Polsce, jasnego postawienia sprawy: amatorstwo albo zawodowość. Walki z demoralizacją w sporcie przez upoważnienie Wojew. Rad do energicznego wkraczania i karania winnych. Zniesienia obciążeń finansowych sportu, szczególnie zniesienia podatku od obrotu, przyznania zniżek kolejowych, polecenia

O mistrzostwo bokserskie Warszawy

Radom miał w niedzielę sposobność do oglądania dobrego boks. Mecz Grochów—Radomiak zakończony nieznacznym zwycięstwem Grochowa 9:7. Przez ring przewinęli się bokserzy o tej klasie co Patora, Przybytniewski, Szadkowski, Czortek, Komuda, Wasiak, Kolczyński, Drabkowski, Sowiński, Archacki. Radomiak prowadził 7:5 do wagi półciężkiej. Grochów ostatnie decydujące punkty zdobył przez Kolczyńskiego, który wystąpił do tego spotkania tylko, by uratować zwycięstwo dla swej drużyny, oraz przez Archackiego.

Wyniki walk: w wadze muszej Patora (G) remisuje z Przybytniewskim (R), w wadze koguciej Szadkowski (G) wygrał z Kraszewskim (R), w piórkowej Sobkowiak (G) uległ Czortkowi (R), w lekkiej Komuda zwyciężył Kosińskiego (R), w półśredniej Majewski (G) ulega przez techniczne k. o. w pierwszej rundzie Wasiakowi (R), w średniej Więch (G) zostaje znokautowany w drugiej rundzie przez Kroka (R), w półciężkiej Kolczyński (G) wypunktował Drabkowskiego, a w wadze ciężkiej Archacki pokonał Sowińskiego (R).

Drugie spotkanie o mistrzostwo Społem—Żyrardowianka zakończyło się zwycięstwem Społem v. o. z braku kompletu u przeciwnika. Spotkanie towarzyskie przyniosło wynik 9:7 dla Społem.

W mistrzostwach bokserskich Łodzi EKS, zwyciężył Zryw 10:6, a w Poznaniu Zjednoczeni wygrali z HCP 13:3.

gminom wydziałami dla sportu i w. f. boisk, szczególnie na dzielnicach, w których zakładano ogródki dziecięce. Boiska te powinny być pod nadzorem Wojew. Rad WF i PW tak, aby z boisk mogła korzystać cała młodzież danej dzielnicy a nie tylko zainteresowany klub, który niekiedy ogranicza troskę o wychowanie fizyczne młodzieży tylko do własnego ciasnego podwórka. Klub, który nie będzie uprawiał przynajmniej trzech dziedzin sportu, nie może być tolerowany. W ten sposób zmusi się go do kultywowania obok piłki nożnej innych działań sportowych. Kluby muszą prowadzić kulturalno-oświatową pracę, przez otwieranie świetlic, urządzanie odczytów ogólnokształcących, pogadanek i t. d. Zwróciłem uwagę na konieczność uregulowania sprawy wyjazdów za granicę, które kompromitowały dobre imię Polski. Domagałem się obok kursów dla instruktorów, urządzania specjalnych kursów dla działaczy sportowych, gdyż pod tym względem obecny stan rzeczy pozostawia wiele do życzenia.

Zwróciłem uwagę na doskonałą książkę dra Sićkiewicza p. t. „Sport Zawodniczy”, która powinna się znaleźć w rękach każdego związku sportowego, każdego klubu i sportowca. Omówiłem zagadnienie sportu na wsi, domagając się zgodnie z dezyderatem Krakowa, opracowania jednolitego programu w skali ogólnokrajowej, z wykluczeniem przerzucenia na wies sportu zawodniczego. Wysunąłem postulat powiększenia zakresu działania Wojew. Rad WF i PW, jego kompetencji, ustalenia, że przewodniczący

Rad wchodzi automatycznie w skład Państwowej Rady WF i PW.

Opowiedziałem się za obesłaniem Olimpiady londyńskiej, ale z tym zastrzeżeniem, że Niemcy nie będą do niej dopuszczeni. Na Olimpiadzie nie mogą się znaleźć kacy ludzkości i podżegacze wojenni, a więc wrogowie najszczytniejszych haseł helenickich Igrzysk Olimpijskich, głoszących zbratanie wszystkich narodów świata.

Do realizacji tych i tym podobnych wniosków potrzeba funduszy. O nie musimy się starać, inaczej wszystkie postulaty, wszystkie najsłuszniejsze i najaktualniejsze zagadnienia, objęte dekretem o wychowaniu fizycznym i p. w. pozostaną na papierze a Polska, która ma słuszne preterseje, by pod tym względem sprostać zagranicy, ostatnie się na szarym końcu.

Reasumując wrażenia z pierwszej sesji Państwowej Rady WF i PW, pozwalamy sobie wyrazić przekonanie, że spełniła ona swoje zadanie całkowicie, zaś uprządkowanie i wcielenie w życie zapadłych tam uchwał zależy przede wszystkim od społeczeństwa polskiego, oraz od Rządu, który przez fakt, że protektorat nad obywatelstwem w Warszawie, objął najwyższą dostojność Państwa, dowodził, że przywiązuje on olbrzymie znaczenie do zadań i celów, stojących przed Państwową Radą WF i PW.

Celem tym, to troska o zdrowie fizyczne i moralnie obywatela polskiego. To troska o młodzież naszą, przyszłość Narodu.

Maksymilian Statter

Pokonani przeciw sobie

Czy ŁKS zwycięży Wartę?

Druga tura finałowych rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo Polski przyniesie tylko jedno spotkanie mistrzowskie, mianowicie: ŁKS—Warta w Łodzi. Polski Związek Piłki Nożnej zwolnił bowiem chorzowski AKS od obowiązku rozgrywania zawodów mistrzowskich pod nieobecność czołowych piłkarzy AKS-u, którzy, jak wiadomo, wyjechali z reprezentacją PZPN do Szkocji. Tak tedy pauzuje też i Polonia, która miała, wg. terminarza, zmierzyć się w tym dniu z mistrzem Śląska w Chorzowie. W spotkaniu łódzkiem wystąpią przeciw sobie dwie drużyny, które w pierwszej turze straciły punkty mistrzowskie: Warta przegrała z AKS-em 1:6, a ŁKS uległ po dramatycznej walce rewelacji tegorocznych mistrzostw piłkarskich Polski, słowem Polonii. Nic nie pomogło Łódzianom to, że prowadzili oni już w 11 minucie gry ze strzału Barana. Doskonała gra napastników warszawskich, poparta bardzo dobrą grą pomocy drużyny warszawskiej, doprowadziła w 4 minuty później do wyrównania, gdy bramkarz Łódzki Pisarski, wybijając w zamieszaniu podbramkowym piłkę spod własnej bramki, trafił nieszczęśliwie piłką w napastnika Polonii, a odbita rekoszetem piłka wpadła do bramki. W 5 minut później obrońca ŁKS, Grochowski, strzelił samobójczą bramkę dla Polonii, a w 24 minucie daleki strzał Śwarcza znalazł drogę do siatki i Polonia prowadziła 3:1. Nie zalażano to drużyny Łódzkiej, która mimo przewagi Polonii zdobyła jeszcze przed przerwą ustalili rezultat remisowy, zdobywając w 30 min. drugi punkt przez Gwoździńskiego, a w 35 min. trzecią bramkę ze strzału Pletraka.

Nie zależy od dobrej i regularnej gry pomocy można było przekonać się dopiero po przerwie. W tym okresie drużyna warszawska panowała całkowicie na boisku i zdobyła dwie bramki (Ochmański i Śwarcz), które zapewniły jej dwa punkty mistrzowskie tym cenniejsze, że zdobyte na boisku przeciwnika.

Strata 2 cennych punktów na swoim terenie podziela niechybnie animującą na grę Łódzian w najbliższym spotkaniu przeciw Warcie. Mel-dunki, jakie nadeszły z Chorzowa mówią że drużyna poznańska przechodzi pewien spadek

formy; dotyczy to głównie linii obrony i ataku.

W niedzielnym meczu przeciw AKS-owi obrona Warty ma na sumieniu najmniej trzy stracone bramki — napad Warty zaś, pracujący zupełnie dobrze w polu tracił całkiem głowę pod bramką i robił wrażenie jakby mu zależało właśnie na niestrzeżeniu bramki. Czy w Łodzi napad zielonych zaniecha tego rodzaju „tatyki” dowiemy się ze sprawozdań naszych korespondentów w niedzielę wieczór.

Dziś oceniając szanse najbliższych przeciwników mistrzostw piłkarskich Polski trzeba stwierdzić, że napad Łódzki — nawet mimo braku Barana — powinien być produktywniejszy od piątki ofensywnej Poznańczyków. Tak łącz jak Pletrak, Gwoździński czy Sidor są bardziej bojowi od Podeszwy, Iokowłaka czy Kaźmierczaka. Wprawdzie Gendera i Smółski (ten ostatni zwłaszcza) potrafili w mało miły sposób naprzysiężyć się bramkarzom przeciwnika, jednak przy niemrawej grze partnerów nie będą mogli sami wiele zdziałać.

Od gry pomocy Warty może zależeć bardzo dużo — kto wie czy nie cały wynik spotkania. Ta linia w ŁKS-ie jest, jak już powiedzieliśmy, najsłabszą częścią zespołu. W przeciwieństwie do „sędziwego” Łódzianina, Pegzy, na środku pomocy, Danielak, acz także nie młody już. Jest jednym z najlepszych zawodników Warty, a i obaj skrajni pomocnicy Warty przewyższają Dawidowicza i Koperę.

Z 6 zawodników defensywy obu drużyn pierwszeństwo przyznać trzeba bramkarzowi Warty, Jankowiakowi. Pisarski na ostatnim meczu przeciw Polonii „zawalił” najmniej dwie bramki, czego mu publiczność Łódzka zapomnieć nie może.

Reasumując powyższe stwierdzić trzeba, że siły obu przeciwników są mniej więcej równe. Spodziewamy się zażartej walki o punkty, w której jednak większe szanse przynajmniej Łódzianom ze względu na atut własnego terenu i na większą bojowość jego napadu. W piłce nożnej nie ma jednak pewnych typowań i dlatego nie dziwiłobyśmy się wcale, gdyby nie ŁKS, lecz Warta wyszła ze spotkania w Łodzi ze zdobytymi punktami mistrzowskimi.

Śląska klasa „A” wystartowała

W niedzielę odbyły się na Śląsku pierwsze rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo Kl. A Okr. Śląskiego.

Śląska Kl. A podzielona jest na 3 grupy po 11 drużyn, w których 3 najlepsze drużyny: AKS, Polonia (Piekary) i Rymer zostały rozdzielone.

Pierwsze te spotkania przyniosły następujące wyniki:

Grupa I.

Pogoń Kat.—Wyzwolenie (Michałkowice) 4:1.
Hut. KS (Szopienice)—Kresy (Chorzów) 4:2.
Walcownia (Dziedzice)—Naprzód (Lipiny) 3:2.
Naprzód (Janów)—Concordia (Knurów) 3:1.

Grupa II.

Polonia (Piekary)—Zgoda (Bielszowice) 3:0.
Blyskawica (Radlin)—„20” Kopalnia (Bogucice) 2:0.
Lagiewniki—Zabłocie (Żywiec) 4:1.
Śląsk (Świętochłowice)—Siemianowiczanka 1:1.

Grupa III.

Rymer—Naprzód (Rybułtowy) 2:2.
Ligocianka—Slavia (Ruda) 8:2.

Kostuchna—ZZK 2:1.

Kaszarawa (Żywiec)—Batory (Chorzów) 2:1.

Piłkarskie mistrzostwa Stolicy

przyniosły m. in. wysokie zwycięstwo Legii nad wicemistrzem Warszawy, drużyną Grochowa 6:1 (2:0) Bramki dla Legii zdobyli Kohut 2, Korpany 2, Szczurek i Cyganik po 1.

Pozostałe spotkania przyniosły nast. wyniki:

Społem—Skra 1:1 (1:0). Spotkanie dwóch beniaminków zakończyło się zasłużonym wynikiem remisowym. Bramki zdobyli Siwek dla Społem i Smosarski dla Skry.

Znicz—Marymont 5:0 (1:0).

Bzura—Syrena 4:1 (2:0).

Pogoń—Ruch 2:1 (0:1).

Jedyny mecz mistrzowski w Poznaniu

W dniu Jubileuszu 25-lecia istnienia Pozn. OZPN odbył się w kl. A tylko jeden mecz mistrzowski w Kaliszu pomiędzy HCP i Prosną, zakończony zwycięstwem HCP 2:1 (1:0).

Do przerwy lekka przewaga HCP, dla którego

bramkę zdobywa Ryski. Po przerwie Proсна atakuje i wyrównuje przez Stańczyka. Wydawało się, iż spotkanie zakończy się remisowo, jednak Ryskiemu udaje się w końcowych minutach zdobyć zwycięską bramkę.

W tabeli prowadzi KKS Leszno 4 gry 7 pkt. 17:5 bram. przed KKS Poznań 3 gry 6 pkt. 19:2 bram. 3) HCP 3 gry 6 pkt. 13:3 bram. 4) Unia (Swarzędz) 4 gry 5 pkt. 7:1 bram. 5) KKS Zjednoczeni 3 gry 4 pkt. 7:12 bram. 6) Zjednoczeni 3 gry 3 pkt. 5:6 bram. 7) Proсна 4 gry 3 pkt. 5:10 bram. 8) San 3 gry 3 pkt. 5:10 bram. 9) Luboński 4 gry 1 pkt. 7:10 bram. 10) Ostrovia 3 gry 0 pkt. 3:11 bram. 11) Admira 4 gry 0 pkt. 5:13.

Warta jako dwunasta drużyna nie bierze dotychczas udziału, ze względu na udział w mistrzostwie Polski.

Klasa „A” Kieleckiego OZPN rusza do boju

W myśli tabelki rozgrywkowej ustalonej dla klasy „A” Kieleckiego OZPN, mistrzostwa tej grupy na rok 1946/47 rozpoczynają się w niedzielę, dnia 13 października br. Do „boju” staną sześć drużyn „A”-klasowych, a mianowicie:

półfinalista mistrzostw Polski — Tęcza z Kielc;
wicemistrz Okręgu Kieleckiego na br. Partyzant Kielce (wicemistrz drużyn milicyjnych);

b. mistrz Okręgu Warszawskiego z r. 1939 — Granat ze Skarżyska;

młoda, ale twarda i dobra drużyna Ruch ze Skarżyska;

b. finalistę rozgrywek o wejście do Ligi PZPN, z przed wojny — S. K. Starachowice;

oraz „juniorów” kieleckiej klasy „A” — Orlicz z Suchedniowa, który wchodzi w miejsce KSZO.

Z uwagi na małą różniczkę poziomu drużyn, mistrzostwa klasy „A” Kiele. OZPN, zapowiadają się sensacyjnie. Drużyny kieleckie odniosły ostatnio szereg poważnych sukcesów z najlepszymi zespołami silnych Okręgów w Polsce i przedstawiają dziś klasę dobrą.

Terminarz rozgrywek mistrzowskich w Kiele. OZPN, przedstawi następująco: 13/10 Orlicz — Tęcza, Partyzant — Granat, Ruch — SKS, 20/10: SKS — Partyzant, Granat — Orlicz, Tęcza — Ruch, 27/10: Ruch — Granat, Orlicz — Partyzant, Tęcza — SKS, 3/11: SKS — Orlicz, Partyzant — Ruch, Granat — Tęcza, 10/11: Orlicz — Ruch, Tęcza — Partyzant, Granat — SKS.

Pierwsza, jesienna runda mistrzostw klasy „A” Kiele. OZPN, kończy się w dniu 10 listopada br. Trudno jest w tej chwili przewidzieć względnie typować mistrza Okręgu Kieleckiego na r. 1946/47. Każdy z klubów będzie miał wiele do powiedzenia. Poważnie liczyć się należy również z SKS Starachowice, który ostatnio, w zawodach towarzyskich pokazał swój „lwi pazur”.

Czarni (Radomsko) w częstochowskiej klasie A

Rozegrany w Radomsku mecz kwalifikacyjny o wejście do kl. A Okr. częstochowskiego pomiędzy Czarnymi i Rakowem z Częstochowy przyniósł zwycięstwo drużynie Czarnych, którzy uzyskali awans do kl. A. Raków przedstawiał przeciwnika dość równorzędnego do momentu zdobycia przez Czarnych trzeciej bramki. Od tej chwili stojąc na pozycji straconej oddał inicjatywę gry Czarnym. Bramki zdobyli dla Czarnych Stankiewicz, Nispan i Szczygłowski. Sędziował Kucz z Sosnowca.

Po meczu doszło między zwolennikami obu drużyn do awantur, w konsekwencji szereg z nich zostało przez władze zatrzymanych.

*

W przyszłą niedzielę, 13 października, rozpoczynają się rozgrywki o mistrzostwo kl. A częstochowskiego Okr. Zw. Piłki Nożnej.

Również bokserzy rozpoczynają mistrzostwa okręgowe spotkaniem Ludwików (Kielce)—KKS.

Trenerzy, instruktorzy i przodownicy PZPN

Ogłoszona przez referat wyszkoleniowy PZPN lista trenerów, instruktorów i przodowników PZPN obejmuje 16 nazwisk.

Trenerzy:

mgr. Balcer Mieczysław (Poznań); mgr. Jeśionka Zygmunt (Kraków) i mjr. Czarnik Henryk (Warszawa); trener okręgowy — Śmiglak Kazimierz (Poznań).

Instruktorzy:

Adamek Józef (Kraków), Klepacz Mikołaj (Wrocław), Lemiszko Władysław (Kraków), Jędrzejczak Piotr (Kraków), Deutschmann Stanisław (Wrocław).

Przodownicy:

I stopnia: Wilczkiewicz Zygmunt (Kraków), Chrobak Apoloniusz (Kraków) i Dyszlewski Wacław (Śląsk);

II stopnia: Korabowski Stanisław (Lublin), Doniec Stefan (Kraków), Bajorek Karol (Kraków) i Nowak Stefan (Pomorze).

„Skra” (Częstochowa) remisuje w Jędrzejowie

Rozegrane w ub. niedzielę towarzyskie zawody piłkarskie w Jędrzejowie między mistrzem Częstochowskiego O. Z. P. N. „Skra” i miejscowym C-klasowym Naprzodem zakończyły się wynikiem remisowym 1:1 (1:1).

„Skra” wystąpiła w pełnym składzie, w którym wyróżnił się środkowy pomocnik Kołodziejczyk oraz szybki atak. Pomimo, że Jędrzejowianie wystąpili z 3-ma rezerwowymi zagrali dobrze mając okresami wyraźną przewagę, której nie potrafili wykażać cyfrowo. Prowadzenie dla Naprzodu uzyskał Leskiewicz, a bramkę wyrównującą zdobyła „Skra” z rzutu karnego bitego przez Kołodziejczyka.

W Naprzodzie najlepiej wypadli: Kornalski, Osinski i bramkarz Sputo. Żywą grę prowadzoną na wysokim poziomie utrudniał deszcz oraz rozmokłe boisko.

ZARZĄD KSZZK „OLSZA” zawiadamia, że treningi sekcji bokserskiej odbywają się w poniedziałki, środy i piątki w godz. od 19-tej do 21-szej w świetlicy ZZK przy ul. Warszawskiej Nr. 17

Terminarz gier P. Z. P. R. na okres zimowy

Polski Związek Piłki Ręcznej na jednym z ostatnich swych posiedzeń ustalił program rozgrywek na okres zimowy, który przedstawia się następująco:

MISTRZOSTWA POLSKI

piłka siatkowa drużyn żeńskich: 17—19 stycznia 1947;
piłka siatkowa drużyn męskich: 24—26 stycznia 1947;
piłka koszykowa drużyn żeńskich: 14—16 lutego 1947;
piłka koszykowa drużyn męskich (rozgrywki międzyszkolowe): 21—23 lutego 1947, finały: 7—9 marzec 1947.

TURNIEJE MIAST DRUŻYN JUNIORÓW

piłka siatkowa drużyn żeńskich i męskich: 30 listopada do 1 grudnia 1946;
piłka koszykowa drużyn żeńskich i męskich: 14—15 grudnia 1946.

TURNIEJE MIAST SENIORÓW

piłka siatkowa drużyn męskich i żeńskich: 4 i 5 stycznia 1947;
piłka koszykowa drużyn żeńskich: 1 i 2 marzec 1947;
piłka koszykowa drużyn męskich: 22 i 23 marzec 1947.

Miejsowości, w których odbywać się będą rozgrywki wyznaczone zostaną przez PZPR w najbliższym czasie.

Pierwszy krok bokserski w Szczecinie

Rozwój sportu w Szczecinie idzie dużymi krokami naprzód. Ostatnio wystartował boks. Pierwszy jego start udał się w pełni. Organizowany przez komisarza PZB na okręg Pomorza Zachodniego „pierwszy krok bokserski” wyłonił pierwszych mistrzów bokserkich z pomiędzy 45 walczących zawodników, reprezentujących 5 klubów.

Kilkumiesięczna zaledwie praca na polu bokserkim w nowoutworzonym okręgu dała bardzo dobre wyniki. Najlepszym klubem okazała się KS. OM. TUR „Skra”, która zdobyła 3 mistrzowskie tytuły. Poziom finałowych walk był całkiem zadawalający. Kilku zawodników rokuje bardzo duże nadzieje na przyszłość, szczególnie średniak Ambroź (Odra) i kogut Włodarski, też z Odry.

Nie od rzeczy będzie przypomnieć, że Szczecin posiada już jednego mistrza bokserkiego Polski. Jest nim 16-letni Deringer (Odra), który zdobył tytuł mistrza młodzików w kategorii półciężkiej na mistrzostwach Polski w Poznaniu.

Wynik walk finałowych od muszej do półciężkiej są następujące:

Wasilewski (Skra) wygrał z Manikowskim (Pionier).

Płchno (Pionier) wygrał nieznacznie różnicą punktów z Kryszczakiem (Skra).

Włodarski (Odra) wygrał z dobrze broniącym się Szczepnym (Skra).

Janus (Skra) wygrał z twardym kolegą klubowym Słazakiem.

Łączny wygrał z Karolczakiem (obaj z Pioniera).

Ambroź (Odra) w najładniejszej walce dnia wygrał z Wilczkiem (Odra).

Cincias (Skra) zwyciężył na finiszu Wawrzyńska (Zryw).

Wszystkie walki zostały rozstrzygnięte na punkty, co świadczy o dobrym przygotowaniu i zawziętości zawodników, z których w finale nikt się nie poddał ani nie dał się znokautować. (cz)

Piłka nożna na terenie Kiel. OZPN

Granat Skarżysko — Okęcie Warszawa 5:2 (1:0)

W pierwszej połowie zawodów gra raczej równorzędna, a chwilami nawet zespół warszawski wydaje się być groźny dochodząc na pola przeciwnika. Po przerwie Granat ujmuje inicjatywę w swoje ręce, posiadając zdecydowaną przewagę. Bramki dla zwycięzców strzelił: Kaprański 2, Szczyngier, Józwiak i Gałkowski po jednej. Sędziował dobrze Wiśniewski ze Skarżyska.

Naprzód Cmielów — Zryw Ostrowiec 2:0 (0:0)

Młoda drużyna ostrowskiego Zrywu pokonana została na własnym terenie przez nieznana, ale dość groźną jednostkę cmielowskiego Naprzodu. Wynik zawodów odpowiada przebiegowi zawodów Zwycęstwo OM TUR-owców z Cmielowa zaszywane. Sędziował Zdzisława z Ostrowca.

Zeork Skarżysko — Zryw Kielce 5:1 (2:1)

Drużyna Zeorku ze Skarżyska lepsza w linii ataku dzięki czemu zdobyła pokątną liczbę bramek. Z przykrością notujemy wystąpienie na boisku niektórych zawodników Zrywu, który do tej pory okazał się zespołem fair. Mamy wrażenie, że władze piłkarskie wyciągną w stosunku do winnych należyte konsekwencje. Sędzia Kaczmarek z Kielc miał trudne zadanie wskutek niesubordynacji zawodników.

Ludwików Kielce — Górnik Wiśniewka 4:0 (2:0)

Wskutek odległego terenu gra mało ciekawa i nudna. Ludwików jest zespołem szybszym i ofiarniejszym. Górnik natomiast legitymuje się słabą pomocą. Zawodnik Moska z Ludwikowa gra zbyt brutalnie i ostro. Sędziował Stanisławski z Kielc.

KSZO (Ostrowiec)—Sparta (Radom) 3:1 (1:1)

Drużyna KSZO z Ostrowca Kieleckiego gościła „A”-klasową, wojewską Spartę (Radom) odnosząc zasłużone zwycięstwo 3:1 (1:1). Gra szybka o większej i bardziej celowej inicjatywie KSZO, które ostatnio poprawiło swą formę. Zawody prowadził Sudow z Ostrowca.

Granat (Skarżysko)—Zeork (Skarżysko) 6:0 (1:0)

Skarżyskowski Granat nie zadał sobie wiele trudu w prowadzących z „rodzimą” Zeorkiem, wygrywając gładko.

Hebda oddaje punkty valcoverem

Legia (Warszawa) mistrzem drużynowym Polski w tenisie

W poniedziałek w godzinach przedpołudniowych odbyło się dokończenie meczu tenisowego Legia—Cracovia. Rozegrano tylko dwa spotkania, w których oba kluby podzieliły się punktami. Mianowicie Olejniszyn pokonał zdecydowanie Beldowskiego, a junior warszawski Radzio uporał się szybko ze słabym Wójcickim. To ostatnie zwycięstwo wystarczało Legii w uzyskaniu tytułu mistrza Polski, gdyż potrzebowała ona tylko jednego punktu do zwycięstwa, prowadząc, jak już podaliśmy 4:1. Pozostały jeszcze do rozegrania dwa najciekawsze spotkania, pomiędzy mistrzem Polski Skoneckim, a Hebda i gra podwójna panów. Do spotkań tych niestety jednak nie doszło z powodu przedwczesnego wyjazdu Hebdy (ze względów służbowych). Publiczność straciła zatem całą „śmietankę” zawodów, gdyż ogólnie spodziewano się zażartej walki obu zawodników i rewanzu Hebdy nad Skoneckim, który pokonał Hebda w tym sezonie dwukrotnie. Niemalą emocje mogłoby również przeżyć widzowie w grze podwójnej, w której mistrzowska para Polski Skonecki—Olejniszyn chcieliby jeszcze raz potwierdzić swoją wyższość nad Hebda i Beldowskim. Dotychczas wynik pomiędzy tymi dwoma parami jest nierozstrzygnięty, gdyż na międzynarodowych mistrzostwach Polski zwyciężyli warszawiacy, a na narodowych krakowianie. Spotkanie to miało więc być decydującym. Legia po zwycięstwie juniora oddała obydwie punkty valcoverem i tym samym wynik meczu brzmi ostatecznie 5:4 dla Legii. Przystępując do oceny zawodników na pierwszym miejscu musimy jednak postawić Skoneckiego. Mimo iż krakowianin gra poniżej swych normalnych możliwości, góruje nad Hebda, który przechodzi wybitny spadek formy (czego mieliśmy dowód w spotkaniu gry mieszanej) regularniejszą i szybszą grą. Nie czuje on się jednak tak pewnie na korcie jak w pełnym sezonie, gra jego jednak stoi jeszcze na odpowiednim poziomie. Hebda jak już wspomnieliśmy przechodził kryzys, który należy tłumaczyć przemęczeniem. Po dwójce następuje Olejniszyn, zawodnik wybitnie nerwowy, który jednak wykazał zdecydowaną wyższość nad Beldowskim. Jest on w chwili obecnej bodajże 5 tenisistą Polski. Pokonany przez niego Beldowski jest graczem chimerycznym. Potrafi on w zależności od swej dyspozycji zagrać wspaniale, albo nie istnieje w ogóle na korcie.

Wykazuje przy tym wibitną bojowość przy natychmiastowym podejściu do siatki. Z głębi kortu gra nieszczególnie przez zbytnią nerwowość i brak regularności. Nie mieliśmy go wprawdzie możliwości zaobserwować w grze podwójnej, w której gra lepiej niż w singlu.

Z pań, które przewinęły się przez korty Cracovii, lepszą bezspornie była Rudowska, zawodniczka o ustalonej już regularności, przy słabym backhandzie. Pomimo swej mało błyskotliwej gry Rudowska zalicza się do czołowych tenisistek Polski. Niedysponowana w tych zawodach Szaucówna zagrała poniżej swych możliwości, w szczególności w mixcie. W narodowych mistrzostwach potrafiła niejednokrotnie wytrzymać kilkakrotnie wymiany piłek z Kończakiem, czego nawet nie każdy zawodnik dokazuje.

O juniorach dużo pisać się nie da. Prezentują oni tak skandaliczny poziom, że już najwyższy czas aby poszczególne kluby wzięły się intensywnie do tej sprawy. Mistrz Polski juniorów Krzyżanowski wygrywał tylko przez błędy przeciwnika, który nie potrafił w decydującym momencie się skupić. Drugi junior Legii Radzio niczego nowego nie wniósł na gry. Nie może się poszczycić nawet ambicją, gdyż do lekkich piłek przeciwnika nawet nie podchodził. Grą taką nie mógł zachwycić nikogo, a nonszalancja była raczej zbyteczną. Juniorzy krakowscy grali tak jak potrafili, że umiemy jednak jeszcze zbyt mało dowodem były ostatnie zawody.

Przebieg spotkań poniedziałkowych

Olejniszyn (Cracovia) — Beldowski (Legia) 7:5 6:3.

Początkowo Beldowski jest równorzędnym przeciwnikiem, i prowadzi nawet do momentu przerwania zawodów 5:4. W drugim dniu Olejniszyn „rozgrzewa się” i przeważa z każdym gemem ten set był tylko do stanu 3:3 równorzędny, po czym krakowianin przechodzi do ofensywy i pokonał przeciwnika nie przedłużając gry ponad 6 setów.

Radzio (Legia) — Wójcicki (Cracovia) 6:1 6:0.

Wynik jest najlepszym wykładnikiem sił. Stremowany Wójcicki grał nieuważnie psując wielką ilość piłek.

(sm)

Czy bokserzy polscy powtórzą swój sukces z 1939 r.?

9-te spotkanie Polska — Węgry

W nadchodzącą niedzielę (13. X.) rozegrany zostanie w Katowicach mecz bokserski pomiędzy reprezentacjami Węgier i Polski. Spotkanie to będzie dziewiątym z kolei. W poprzednich meczach uzyskano następujące wyniki: w 1928 wygrali w Budapeszcie Węgrzy 11:5, 1929 w Warszawie 8:8, w 1931 roku w Poznaniu 10:6, 1934 r. W Budapeszcie 6:10, w 1935 roku w Poznaniu 9:7, w 1937 w Warszawie 10:6, w 1938 w Budapeszcie 8:8.

Największy sukces odniosła nasza reprezentacja w roku 1939 bijąc Węgrów 14:2. Tak Polska jak i Węgry zajmowały przed wojną w tej gałęzi sportu dominujące stanowisko w Europie, nie więc dziwnie, że ze zrozumiałym zainteresowaniem oczekuje publiczność katowicka spotkania. Trudno dziś mówić o szansach naszej reprezentacji, skoro nie wiemy jeszcze jaki skład wyślą Węgrzy. Nie znamy również ich możliwości i poziomu. Możemy tylko przypuszczać, że jeśli poziom boksu węgierskiego nie obniżył się zbytnio od czasu 1939 roku to widzowie będą mieli istną ucztę widowiskową, stojącą na bardzo wysokim poziomie. Dla przypomnienia podajemy wyniki jakie osiągnęła nasza reprezentacja w roku 1939 uświetniając tym zwycięstwem jubileusz 15-lecia istnienia Polskiego Związku Bokserkiego.

leusz 15-lecia istnienia Polskiego Związku Bokserkiego.

w wadze muszej: Jasiński zwyciężył z Podanym;

w wadze koguciej: dwa dalsze punkty zdobył Kozłolek bijąc Bogacza;

w wadze piórkowej: Czortek rozgromił Bondiego;

w wadze lekkiej: jedyny dwa punkty oddał Woźnikiewicz w walce w wicemistrzem olimpijskim Mandim;

w wadze półśredniej: Kolczyński zwyciężył Deliego;

w wadze średniej: Pisarski pokonał Jakitsa;

w wadze półciężkiej: Szymura bije ojca reprezentacji Węgier Szigetiego;

w wadze ciężkiej: debiutant Białkowski pokonał Sakósięgo.

W szeregach obecnej naszej ósemki reprezentacyjnej dwu tylko bokserów brało udział w tym pamiętnym meczu a mianowicie Kolczyński i Szymura. Pozostała reszta zawodników to „nowe twarze”, które zapewne godnie reprezentować będą nasze barwy narodowe i pójdą śladem swych poprzedników. (Mł)

Jak kupuje się graczy w Anglii?

O t. zw. „systemie transferowym”

Powszechnie znanym jest już, że piłka nożna jest najstarszym sportem angielskim. Dzisiejszy football angielski jest już sprawą bardzo zorganizowaną, w której tak działalność władz jak i wszystkich poszczególnych związków czy klubów, unormowane są szeregiem statutów, przepisów i regulaminów.

Zawodowy angielski sport, mający już czterdziestoletnią historię ma jeden czynnik, mało znany ogółowi zwłaszcza wśród sportowców Europy, a jest nim sprawa tzw. transferu. Ten termin łaciński oznacza w dosłownym niemal tłumaczeniu: przeniesienie (przejście), a dotyczy związanej z takim przejściem (z jednego do drugiego klubu) odszkodowaniem, które otrzymuje klub, zwalniający tego czy innego zawodnika.

System transferu uważany jest poza Wielką Brytanią jako środek komercyjizowania gry zwłaszcza jeżeli się słyszy, że kluby gotowe są płacić znaczne kwoty za zdobycie gracza, należącego do innego klubu. System ten stanowi jednak integralną część angielskiego futbolu i jest logicznym wynikiem istniejących warunków. Został wprowadzony, aby ochronić graczy przed wyzyskiem. Na początku suma „odstępnego” była ograniczona, później jednak pozwolono na dostosowanie jej do wartości oceny danego gracza przez kluby.

Mimo ostrej krytyki, z którą się spotkał, system ten ma swoje dodatnie strony. Zapewnia on

przede wszystkim przyszłość danego gracza, a suma płacona za zwolnienie częstokroć przyczynia się do uzdrowienia finansów klubu zwalniającego.

W braku subsydiowania klubów muszą one polegać na dochodach z masowego udziału widzów na meczach. Ponieważ mniejsze kluby nie mogą na to liczyć, starają się one odkryć talenty, które po wyrobieniu odsprzedawane są innym bogatym klubom. Jeżeli im się tak nie pociągnie uda, to bardzo często zarządy klubów muszą poświęcić własne zasoby dla utrzymania danego klubu, co najbardziej dowodzi, że chodzi przede wszystkim o utrzymanie sportu.

Udane transfery częstokroć bardzo się przyczyniają do rozwoju danego klubu i jego urządzeń i ułatwiają odkrywanie nowych młodych talentów i nowe transfery. Niejeden z potężnych dzisiaj klubów doszedł w ten sposób do szczytów sławy sportowej.

System transferowy nie jest bynajmniej brutalny. Nie można zmusić gracza by zgodził się na transfer i ma on prawo pozostać jeżeli się nie zgadza. Odwrotnie gracz ma prawo prosić swój klub o umieszczenie go na liście transferu i jakkolwiek klub jego może odmówić, nie leży w jego interesie zatrzymanie gracza niezadowolonego. Dlatego też jest przyjęta ogólnie zasada, że dany klub podaje prośbę o transfer do wiadomości innych klubów i wyraża swą zgodę na przy-

jęcie ofert. Gracz pozostaje tymczasem na usługach danego klubu i otrzymuje w dalszym ciągu swoje pobory.

Z transferu gracz może także korzystać w sezonie martwym, to jest poza sezonem, który trwa od sierpnia do pierwszej soboty w maju. O ile jego klub nie odnawia z nim kontraktu do 7 kwietnia, gracz taki zostanie umieszczony na liście transferowej i otrzymuje transfer bezpłatny, znaczy to że klub angażujący go nie płaci za odstępnę. Na uwagę również zasługuje, że klub mający dobre szanse na zdobycie tytułu mistrza albo klub walczący o uniknięcie deklasyfikacji nie może po 16 marca zdobyć nowego gracza z transferu.

Igrzyska Milicji Obywatelskiej

Po „Świecie Żołnierza” w ubiegłym tygodniu prezentowali na Stadionie W. P. w Warszawie swą ciężką sportową w ramach Święta M. O. milicjanci z całej Polski. W niedzielę odbyły się finały w poszczególnych gałęziach sportu.

W piłce nożnej zwycięstwo odniosły Katowice po zwycięstwie w półfinale nad Krakowem 4:1 i w finale nad Kielcami 3:1. Trzecie miejsce zajął Kraków zwyciężając Szczecin 5:1.

W koszykówce Gdańsk pokonał Poznań 29:28. W drużynie Poznania wystąpił znany bokser Szymura. W siatkówce Gdańsk pokonał Kielce 2:0 (15:5, 15:11).

Finały lekkoatletyczne:

100 m i 200 m — Sitarz (Gdańsk) 11,4 i 23,8. 400 m — Gmyrek (Katowice) 57,6. 1.500 m — Kuśmirek (Lublin) 4:23 m. 3 km — Pótorak (Szczecin) 9:56,8 min. Wzwyż — Siemiątkowski (Bydgoszcz) 168 cm. W dal — Sitasz 633. Kulą — Abramski (Olsztyn) 11,81 m. Dysk — Makulec (Kraków) 33,39 m. Granat — Abramski 62,11 m.

Wyścig kajakowy na trasie Wilanów—Warszawa: 1) Olsztyn, 2) Bydgoszcz, 3) Poznań. Warszawa została zdyskwalifikowana.

Raid motocyklowy: 1) Kraków, przejechanych 7.800 km, brało udział 9 maszyn, 2) Rzeszów, 3) Poznań.

Gimnastyka, przewidziana w programie, oraz marszobieg ze strzelaniem nie odbyły się wskutek złej pogody.

Z Walnego Zgromadzenia kiel. OZTS wybrano nowe władze Okręgu

Kielce. W Kielcach odbyło się Zwyczajne Roczne Walne Zgromadzenie Kieleckiego Okręgowego Związku Tenisa Stołowego podczas którego ustępujący Zarząd złożył sprawozdanie z dotychczasowej działalności. Kielecki OZTS w Kielcach liczy 13 zarejestrowanych towarzystw pingpongowych oraz 55 zawodników. Obecnie w związku ze zbliżającym się sezonem liczba zawodników i klubów wybitnie wzrosła, a popularność tenisa stołowego rozszerzyła się na teren wszystkich zakładów pracy i świetlic miejskich i wiejskich. Walne Zgromadzenie ustaliło klasę „A” Kiel. OZTS do której weszły następujące kluby: Tęcza, Czwartacy, Zryw, Ludwików i Lechia z Kielc oraz Naprzód z Jędrzejowa. Klasa „B”: Tur, Partyzant, Międzyшкоlny KS z Kielc, ZZK Sędziszów, Orlicz i Zorza Sulechów, Zryw Ostrowiec. W niedługim czasie rozpocznie się drużynowe mistrzostwo Okręgu Kieleckiego. Na Walnym Zgromadzeniu ustalono wysokość składek oraz wybrano 2 delegatów na Walne Zgromadzenie PTZS do Krakowa. Dokonano wyboru Zarządu Kiel. OZTS do którego weszli: prezes — mgr. G. Korduba, wiceprezes adm. — Z. T. Strzembalski, sekretarz — M. Sotkiewicz, skarbnik — J. Czechowski, kpt. związkowy — St. Orawiec, przewodniczący WGI — A. Banasik, przewodniczący WSS — prof. St. Czarnocki, ref. prasy i prop. — vacat, kronikarz — vacat, czł. zarządu — W. Staniek. Do WGI Kiel. OZTS-u weszli: A. Banasik, T. Kamiński, St. Lipiński, A. Sowiński oraz przedstawiciele 2 klubów. WSS składa się z prof. St. Czarnockiego, R. Wolnickiego i M. Skrobota. Komisja Kontrolująca: St. Batorski, L. Malinowski, J. Łęski.

Mecz Reprez. Robotniczych klubów O K. — Garbarnia przeniesiony na 20 bm.

Zapowiadany mecz piłkarski pomiędzy powyższymi drużynami na dzień 9 października odbył się ze względu na niesprzyjające warunki atmosferyczne jedynie jako treningowy, przynosząc wynik 1:1.

Właściwy mecz został przełożony na przyszłą niedzielę t. j. 20 bm. Przypominamy iż oel, na dochód którego odbyć się ma to spotkanie t. j. ludowa Akademia Wych. Fiz. w Warszawie przyczyni się do licniejszej frekwencji.

Mistrz Wojska Polskiego—Wisła

W niedzielę dnia 13 bm. o godz. 11-tej zostaną rozegrane zawody piłkarskie pomiędzy drużyną reprezentacyjną Okręgu Krakowskiego — Mistrzem Wojska Polskiego na rok 1946 zdobywcą pucharu Ministra Spraw Zagranicznych ob. Rzymowskiego i pucharu WKS „Legia” — Warszawa a TS Wisła.

Zawody odbędą się na boisku TS Wisła, Al. 3-go Maja bez względu na pogodę.

Dziś mistrzostwo szczypiórniaka

W dniu dzisiejszym odbędą się dwa spotkania o mistrzostwo w szczypiórniaku:

Cracovia—Garbarnia boisko Garbarni g. 16. AZS—Wisła boisko Wisły godz. 15.30.

W sobotę o godz. 18 w sali YMCA rozpoczyna się urządzany przez sekcję piłki ręcznej TS Wisła turniej siatkówki w mixtach i trójkach pań i panów. Udział mają wziąć wszystkie drużyny krakowskie: AZS, „Browar”, Cracovia, Garbarnia, HKS, Krowodrza, „Monopol Spirytusowy” MKS „Nałęcz”, Olsza, „Społem”, Suchard, Wisła oraz z poza Krakowa: Halmiak (Maków), Beskid (Andrychów) i Tarnovia.

SEKCJA SZERMIERCZA PTG SOKÓŁ w związku z rozpoczynającym się nowym sezonem szermierczym przyjmuje wpisy dla niezaawansowanych Pań (floret) i Panów (szabla, szpada, floret).

Ze względu na ograniczoną ilość sprzętu i ciągłość trennig, zgłoszenia przyjmuje się tylko do dnia 31 października 1946 r. Wpisy w poniedziałek, środy i piątki od godz. 19—20 na sali szermierczej w gmachu PTG Sokół, ul. Półsudek 27.

Książka która musi być w ręku każdego sportowca

„Sport zawodniczy”

Na półkach księgarskich pojawiła się nowa praca dr Wacława Sidorowicza, kierownika Poradni Sportowo-Lekarskiej w Krakowie, p. t. „Sport zawodniczy”. Po „Masażu sportowym” tegoż autora, nasza literatura sportowa wzbogaca się o dzieło, napisane przez człowieka, predystynowanego pod każdym względem do wypełnienia obowiązków luki, jaka u nas w tej dziedzinie istniała, gdyż przez jednego z najlepszych naszych sportowców a równocześnie znakomitego lekarza.

Wszystko, cośmy chcieli napisać o celach i zadaniach pracy dr Sidorowicza, będącej wynikiem długoletnich studiów, ujął autor najtrafniej w przedmowie, pisząc m. in.:

„zadaniem niniejszej pracy („Sport zawodniczy”) jest podanie zasad racjonalnej zaprawy i treningu zawodniczego oraz wskazanie ujemnych skutków sportu zawodniczego w postaci przetrenowania i uszkodzeń sportowych, zgodnie z obecnymi poglądami higieny na te sprawy”.

Celem osiągnięcia tego zadania zwraca autor uwagę na:

dobór sportu w zależności od stanu zdrowia, wieku, budowy, zdolności osobniczych, na sprawę właściwej zaprawy sportowej i treningu, na kwestię należytego odżywiania się podczas niego, higienę osobistą, racjonalny tryb życia, higienę boisk, wreszcie na konieczność przeprowadzenia samokontroli i okresowych badań lekarskich.

W pracy swej starał się autor ująć to całe tak obszerne zagadnienie możliwie w zastosowaniu do wszystkich gałęzi sportu, kładąc przede wszystkim nacisk na stronę praktyczną higieny sportu, a więc ograniczając się jedynie do podania tych szczegółów teoretycznych, które są niezbędne dla dokładniejszego zrozumienia zagadnienia.

Wśród omawianych gałęzi sportu na czoło wybija się — rzecz jasna — lekkoatletyka, jako że składniki jej: bieg, skok i rzut są podstawowymi elementami wszelkiego rodzaju sportu.

Trudno nam, w większym czy mniejszym stopniu laikom, „ocenić” niejako tę pracę; godzi się natomiast wyznać, że przeczytaliśmy ją z zachwytem i wiele, wiele rzeczy wydało się nam niezwykle jasnymi i prostymi.

Od pierwszych słów wstępu: „sport daje radość życia, radość ruchu, hartuje i zaprawia do walki z przeciwnościami”, ulegamy dziwnemu czarowi słów autora, chylimy ciągle głowę przed jego talentem i głęboką wiedzą.

Już tytuły poszczególnych rozdziałów tej książki mają swoją wymowę.

Wymienimy tu kilka z nich, aby zobrazować jak wyczerpująco omawia autor tak rozległy temat: „Cel i znaczenie badania lekarskiego w sporcie”, „Od czego zależy wynik sportowy i jak go osiągnąć”, „Trening”, „Rekord i zwycięstwo”, „Przetrenowanie”, „Wpływ sportu na organizm”, „Higiena boisk i urządzeń sportowych” itd. itd.

Praca dr Sidorowicza, napisana w latach 1908 do 1939, pogłębiona i rozbudowana wynikami studiów autora w ostatnim okresie, zawiera mnóstwo szczegółowych tabel, wykresów i tabelarycznych wyników, np. obrazu białych ciałek krwi u bokserów przed meczem i bezpośrednio po 3-ch rundach walki, wzgl. u lekkoatletów przed biegiem i po biegu.

Wśród badanych spotykamy dobrze znane nazwiska jak Juszczyk, Rakoczy, Kucharski, Fiałka itd. (hs)

Kto szybszy?

Na trasie Kraków-Zakopane

(zmiana regulaminu imprezy samochodowej w dniu 20-go X.)

W nr. 63 naszego pisma podaliśmy regulamin Ogólnopolskiego Zjazdu Plakietowego samochodów do Zakopanego, który o' będzie się w dniu 20 października i w ramach którego rozegrany zostanie w Zakopanem wyścig t. zw. Górską próbą szybkości. Wiadomym jest również, że oprócz samochodowego zjazdu plakietowego będzie miał miejsce również motocyklowy zjazd plakietowy oraz wyścig motocyklowy „Grand Prix Zakopanem” o wielką nagrodę Tart.

§ 6 regulaminu Ogólnopolsk. Zjazdu Plakiet, przewidywał, że w imprezie wygrywa zawodnik, przebywający od dowolnego miejsca startu w dniu 19. X. od godziny 10-tej do mety w Zakopanem, otwartej w dniu 20. X. od godz. 10—11 bez punktów karnych i od 11—11,30 z punktami karnymi największą ilość przejechanych kilometrów.

Na życzenie władz, które wychodząc z założenia, że w czasach, nakazujących daleko idącą oszczędność w zużyciu materiałów pędnych, należy unikać urządzania imprez, powodujących z racji wysiłków o jaknajdłuższą przejechaną trasę duże zużycie materiałów pędnych zmieniono ten punkt regulaminu i postanowiono, że

6. Punktacja: W imprezie wygrywa uczestnik, przebywający trasę od swego miejsca startu do mety w Zakopanem, otwartej od 10—11 bez punktów karnych i od 11—11,30 z punktami karnymi, osiągający najwyższą przeciętną szybkość.

Jako minimum przebytej trasy oznacza się 110 kilometrów.

W wypadku przebycia identycznej drogi decyduje litraż pojazdu (zawsze na korzyść mniejszego). Jako podstawę obliczenia przyjmuje się

Meeting lekkoatletyczny Tow. Sport. „Wisła”

odbędzie się w dniach 12 i 13-go października (sobota i niedziela) na stadionie własnym. Stawką tych zawodów, rozgrywanych tradycyjnie na wiosnę i w jesieni z udziałem wszystkich lekkoatletów i lekkoatletek Sekcji, będzie tytuł mistrza i mistrzyni T. S. „Wisła”, t. j. najwzschodniejszego zawodnika i najwzschodniejszej zawodniczki. Pierwszym, wieloletnim mistrzem Sekcji był Mieczysław Balcer, do dziś dnia niedościgniony wzór dla lekkoatletów „Wisły”. W latach 1935—36 tytuły te zdobyli: J. Korosadowicz i J. Mostowski, po wojnie zaś S. Zoludź, T. Kucz i W. Stawiarz wśród mężczyzn, A. Maślanka i T. Kumorek („Tadecki”) w klasie juniorów oraz Janina Legutkówna (trzykrotnie) wśród pań. W obecnych zawodach ujrzymy na starcie wszystkich najwybitniejszych zawodników z Dzikowską, Legutkówną, Wolańską, Tomaszewską, Urbanem, Widerskim, Zoladziem, Stawiarz, Hojnikiem, Cetnarskim, Kartonom i Mrozem na czele. Początek zawodów w sobotę o godz. 15, w niedzielę o godz. 13,30.

*

Spotkanie lekkoatletyczne reprezentacja Harcerskich Klubów Sportowych — reprezentacja Klubów Robotniczych, które miało się odbyć w Krakowie w dniach 12 i 13 bm. zostało odwołane i przełożone do roku przyszłego.

Jesienny bieg na przełaj krakowskich szkół średnich

organizuje G. K. S. „Nałęcz” w sobotę 12 pa-

mapę A. P. 1946 r. z podanym tam kilometrażem.

Jedną i tę samą trasę wolno przejeżdżać najwyżej dwukrotnie. Objęzdy nie są liczone.

Tak więc ogólnopolski zjazd plakietowy zmieni się właściwie na wyścig Kraków—Zakopane, a o wyniku jego będzie decydować szybkość poszczególnych wozów o którą będą starać się kierowcy tej klasy co: Jan Ripper, Klossi, inż. Grudziński, Tabencki i i.

Punkt kontrolny tj. właściwy punkt startowy wyścigu otwarty będzie w Krakowie w dniu 20. X. od godz. 7-mej rano w Rynku głównym obok Ratusza. Stąd startować będą zawodnicy krakowscy, a oprócz nich i pozakrakowscy, którzy w dniu poprzednim przybędą do Krakowa, wzgl. we czesnych godzinach porannych dnia 20. X. zjawiają się na punkcie kontrolnym, by stąd rozpocząć wyścig o „rekord” trasy, która należy do najpiękniejszych, a która wiedzie do serca naszych gór, gdzie w kilka godzin później tak automobiliści jak i motocykliści przypomną wspaniałe tradycje przedwojennych wyścigów samochodowych i motocyklowych.

*

Na imprezy powyższe organizuje Automobil Klub Polski Oddział w Krakowie wycieczkę samochodową do Zakopanego. Konta przejazdu w obie strony wynoszą zł 400. Informacje i zapisy do dnia 18. 10. godz. 19-ta wieczorem w sekretariacie A. P. Rynek Główny 20 II p.

Uczestnicy zjazdu i wyścigów nabyć mogą regulamin Ogólnopolskiego Zjazdu Plakietowego samochodów i motocykli oraz regulamin wyścigu motocyklowego w łącznej cenie zł. 20 w sekretariacie A. P., oddział Kraków, Rynek Główny 20, II p.

dziermika na własnym stadionie (Plac na Groblach). Trasa juniorów 13—16 lat wynosi 800 m, seniorów (17—20 lat) 1.200 m. W biegu tym biorą udział znani zawodnicy krakowscy: Widel, Łaska i Szymański oraz junior Nowak.

Ponadto odbędzie się czwórmecz siatkówki z udziałem drużyn:

Gimnazjum II — Gimnazjum III — Gimnazjum VI i G. K. S. „Nałęcz”.

Początek zawodów o godz. 15.30.

Otwarcie sezonu narciarskiego T. S. „Wisła”

Walne Zebranie Sekcji Narciarskiej Tow. Sport. „Wisła” w Krakowie odbędzie się we wtorek, 15-go października, o godz. 18-tej w lokalu Towarzystwa przy ul. Retoryka 1, parter. Obecność wszystkich członków konieczna. Jednocześnie otwiera się wpisy nowych członków, które przyjmowane będą codziennie w sekretariacie w godz. 18—19. Z dniem 15-go października rozpocznie się sucha zaprawa dla narciarzy i narciarek, zrzeszonych w Sekcji.

Co z Cholewą?

Cholewa (napastnik Wisły) został ostatnio przez Zarząd TS Wisła zawieszony w prawach członka. Zawieszenie to jest sankcją z powodu niestawienia się Cholewy na wezwanie Zarządu w wyznaczonym terminie (w sobotę dnia 5 bm.) i trwać będzie do chwili zgłoszenia się Cholewy i wyjaśnienia przyczyn jego nieobecności w ostatnich spotkaniach. Zasadniczo Zarząd TS Wisła nie ma zamiaru stawiać przeszkód Cholewie, który objął posadę na Śląsku, w jego chęci występowania w barwach AKS.

O wejście do Kl. A. KOZPN

W Mościcach w zawodach piłkarskich eliminacyjnych o wejście do kl. A KOZPN, Mościce pokonały Babia Górę 5:2 (3:2).

Nowe władze K. S. Bronowianka

Dnia 29. IX. br. odbyło się Walne Zebranie K. S. Bronowianka, które wybrało nowy zarząd klubu w następującym składzie:

Prezes honorowy: Grin St., prezes — Szczepański Al. wiceprezesi — Borówka J. i Ryglewski T., sekretarz — Ruszkiewicz W., skarbnik — Bigaj Fr., kierownik sekcji piłki nożnej — Baczynski K., członkowie zarządu — Zwoliński J., Michlewicz E., Kosoń Fr., Komiska rewizyjna — Orlowski R., Kraj St., Kantorski K., Stachnik Fr., Boczynski St.

OMTUR (Wadowice)—Grażyna (Czechowice) 7:1 (4:0)

OMTUR po żywej i interesującej grze pokonał silną drużynę Grażyny 7:1. Bramki dla zwycięzców zdobyli: Pacut, Góra i Gabor po 2 oraz Zima 1.

Uśmiechnij się

Krakowska Wisła rozegrała w ub. niedzielę mecz w Poznaniu przeciw reprezentacji tamtejszego Okręgu. Wisła wygrała to spotkanie 1:0, lecz „Dziennik Zachodni” (Nr. 277) podaje, że krakowianie przegrali 1:4 (3:0) Nie zdziwiłbyśmy się tedy, gdyby w sprawozdaniu pod tym wynikiem tłumaczono przegraną Wisły słabą grą Pierdziała bo i takie „kwiatki” zdarzają się w sprawozdaniu sportowym. Przekraczając oni — w bardzo brzydki sposób nazwisko prawoskrzydłowego Wisły Giergiela, co dało asumpt „Szpilkom” do następującej wzmianki w „Gabiniecie obywateli” Nr. 40 pod nagłówkiem: „Pał” i Cracovia—Wisła 1:4 (1:1). Bramki dla Wisły zdobyli: Pierdział 2, Kondos i Gracz. „Szpilki” piszą dalej: „widąc sprawozdawcę „Robotnika” nie dowiżdi i kierował się tylko wrażeniami słuchowymi. (Za reklamę „Szpilek” nie chcemy ani jednej... szpilki).

*

„Szpilki” w ostatnim numerze (Nr. 41) zajęły się „Sportek Koziółka” notatką jaka ukazała się w „Kurierze Sportowym”:

„Dziwnych wyczynów sportowych dokonuje znany bokser Koziółek”. Jak bowiem donosi „Kurier sportowy” (Nr. 44):

„Koziółek — zapisał na swoim końcu jeden punkt, a odpisał z niego jeden nokaut. Nie pomogła tu „rutyna turniejowa”. Dodając od siebie Pań Koziółkowej radzimy kupić mężowi notes”.

*

Jubileuszowy „Sport” podaje o sensacyjnych wyczynach lekkoatletów wrocławskich: W biegu na 10.000 m Kwiatkowski (Paławag) osiągnął niebywały czas 23,25,0. Nie wiedzieliśmy, że poprawianie o kilka minut rekordu światowego stało się taktem dokonywanym we Wrocławiu i przypuszczamy, że sam Heino pośpieszy z telegramem gratulacyjnym do biegacza Paławaga, oraz z pewnością zechce się z nim zmierzyć.

Natomiast kolega Kwiatkowskiego Małeck, powinien mieć żal do organizatorów mistrzostw Dolnego Śląska, iż za płytki dół dla niego wykopali. „Sport” podaje bowiem, że Małeck skończył w dół 5,87 m. Przypuszczamy iż skoczyłby, np. i na 15 m w dół, zamiast 5,87.

Ten sam „Sport” uważa za drobny wrocławski sprawę zarekwirowania przez nieubieganych strażników bokserom wrocławską „nieruchomość”, jaką była harmonia, której słuchanie skradło im drogę.

Wydać się nam, iż to nie był drobny, a natomiast z pewnością ruchomość.

Komunikat KOZPN-u Nr. 37/46

W niedzielę, dnia 13 października br. odbędą się następujące zawody w piłkę nożną:

Kwalifikacyjne o wejście do Kl. „B” KOZPN: Boisko Garbarni: Milicyjni—Tramwaj, godz. 14-ta; boisko Skawinki: Skawinka—Społem godz. 15-ta.

O „Puchar” Wydziału Sędziowskiego Kr. Milicyjni—Tramwaj, boisko Garbarni, godz. 14-ta.

Skawinka—Społem, boisko Skawinki, godzina 15-ta.

Groble—Borek, boisko Garbarni, godzina 10-ta.

Łobzowianka—Korona, boisko Łobzowianki, godzina 10-ta.

Prokocim—Dąbski, boisko Prokocim, godzina 15-ta.

Łagiewianka—Cracovia, boisko Borku, godzina 10.30.

Pocztowy—Prądnicki, boisko Olszy, godzina 10-ta.

TUR Podgórski — Pądniczanka, boisko Podgórze, godz. 10-ta.

Rakowiczanka—Legia, boisko Rakowiczanki, godz. 10-ta.

Wolanka—Kobierzanka, boisko Wolanki, godz. 14.30.

RKS Związkowiec—KS ZWM Zryw, boisko Stadionu Miejskiego, godz. 10-ta.

Zawody eliminacyjne o wejście do klasy „A”:

Szczakowianka — Babia Góra, boisko Szczakowianki, godz. 15-ta.

*

Na wniosek Wydziału Gier i Dyscypliny K. O. Z. P. N. postanowiono odrzucić odwołanie K. S. Cracovii z dnia 19. IX. 1936 r. L. 909/46 od uchwały WG i D KOZPN z dnia 18. IX. 1946 i postanowiono zweryfikować zawody finałowe o

wyłonienie mistrza klasy „A” KOZPN: Cracovia—Garbarnia zgodnie z wynikiem uzyskanym na boisku t. j. 1:0 i dwa punkty dla Garbarni.

Kaucja protestacyjna w kwocie zł. 300 przypada na rzecz KOZPN-u.

Na prośbę K. S. Szczakowianka w Szczakowej, popartą przez Zarząd Podokręgu Chrzamowskiego postanowiono udzielić K. S. Szczakowianka subwencji w wysokości zł. 10.000 na odbudowę zniszczonego boiska.

Na prośbę T. S. Mościce w Mościcach postanowiono przyznać T. S. Mościce subwencję w wysokości 10.000 zł.

Przyjęto na członka nadzwyczajnego Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej związkowy klub „Budowlani” Cementownia „Firley” z Górki.

W załatwieniu pisma Pocztowego Klubu Sportowego z dnia 2. X. 1946 r. L. 42/46, postanowiono przełożyć zawody o puchar Wydziału Sędziowskiego Kr. OZPN: Pocztowy—Prądnicki wyznaczone na dzień 6. X. 1946 r. — na termin późniejszy, a to na skutek zakontraktowania przez Pocztowy KS zawodów towarzyskich z TS Wisłoka (Dębica) w dniu 6. X. 1946 r. w Dębicy.

W związku z pismem TS Kmita — Zabierzów z dnia 2. X. 1946 r. L. dz. 47/PN/46, z prośbą o nadanie terminu wstecznego ważności dyskwalifikacji 2-tygodn. nałożonej na zawodnika Serafina Józefa z ST Kmita — postanowiono zażądać od TS Kmita—Zabierzów złożenia kaucji odwoławczej.

W załatwieniu pisma Robotniczego Sportowego Komitetu Okręgowego z dnia 2. X. 1946 r. L. dz. 411/46, postanowiono przełożyć na termin późniejszy następujące zawody o puchar Wydziału Sędziowskiego KOZPN wyznaczone na dzień 6 października 1946 r. a to:

TUR Podgórski — Prądniczanka, Rakowiczanka — Legia, Wolanka — TUR Kobierzanka i Związkowiec — Zryw.

Zreasumowano uchwałę WG i D. KOZPN z dnia 21. VIII. 1946 r. zamieszczoną w protokole WG i D. KOZPN Nr. 31 odnośnie ukarania zawodnika Tyranowskiego Jana z KS Garbarnia 2-miesięczną dyskwalifikacją za rozmyślne ko-

pienie przeciwnika przy piłce na zawodach o m. Kl. „A” KOZPN: Garbarnia—Chelmek rozegranych w dniu 18. VIII. 1946 r. i zawieszają się tę karę na przeciąg 6 miesięcy z uwagi na to, iż przewinienie to po dodatkowych dochodzeniach zostało zakwalifikowane jako podpadające pod § 124 c karomierza oraz z uwagi na dotychczasowe poprawne zachowanie się i niekaralność zawodnika Tyranowskiego Jana.

Tymsamym załatwia się odwołanie KS Garbarnia z dnia 5. IX. 1946 r. L. dz. 180/AK/MS/46.

Kaucja protestacyjna w kwocie zł. 300.— wpłacona w dniu 5. IX. 1946 r. za kwitem Nr. 1216/46, zapisana na dobro KS Garbarnia.

Uwzględniono odwołanie KS Skawinka z dnia 1. X. 1946 r. (bez liczby) i zreasumowano uchwałę WG i D. KOZPN: zamieszczoną w komunikacie Kr. OZPN Nr. 34/46, z dnia 1. X. 1946 r. w sprawie ukarania zawodnika Godawę Mieczysława z KS Skawinka 2-mies. dyskwalifikacją za kopnięcie zawodnika bez piłki na zawodach o m. Kl. „C” KOZPN: Skawinka — Raba, odbytych w dniu 25. VIII. 1946 r. i ukarano za to przewinienie zawodnika Ocetkiewicza Feliksa z KS Skawinka 2-mies. dyskwalifikacją, a to na skutek stwierdzenia na podstawie konfrontacji, że upomnianym zawodnikiem za kopnięcie przeciwnika bez piłki na powyższych zawodach był zawodnik Ocetkiewicz Feliks a nie Godawa Mieczysław jak mylnie podał sędzia w protokole sędziowskim.

Kaucja odwoławcza w kwocie zł. 300.— wpłacona w dniu 2. X. 1946 r. zapisana na dobro KS Skawinka.

Zweryfikowano zawody eliminacyjne Kl. „B” mistrzów grup prow. KOZPN:

Szczakowianka—Mościce 4:1 i 2 p. dla Szczakowianki.

Babia Góra—Szczakowianka 1:1 i po 1 p. dla obu klubów.

Mościce—Babia Góra 5:1 i 2 p. dla Mościc.

Zweryfikowano zawody o mistrzostwo Kl. „C” Kr. OZPN:

Tramwaj—Społem 4:1 i 2 p. dla Tramwaju.

Wylosowano terminarz rozgrywek o wejście do Kl. „A” Kr. OZPN:

27. X. 1946 r.:

Kmita—Wolania, Wicemistrz Podokręgów—Płaszowianka, Mistrz Podokręgów—Nadwiślan.

3. XI. 1946 r.:

Wolania—Wicemistrz Podokręgów, Płaszowianka—Mistrz Podokręgów, Nadwiślan—Kmita.

10. XI. 1946 r.:

Kmita—Mistrz Podokręgów, Wolania—Płaszowianka, Wicemistrz Podokręgów—Nadwiślan.

17. XI. 1946 r.:

Płaszowianka—Kmita, Mistrz—Wicemistrz grupy III prowincjon. Nadwiślan—Wolania.

24. XI. 1946 r.:

Wolania—Mistrz Podokręgów. Wicemistrz Podokręgów—Kmita, Nadwiślan—Płaszowianka.

Z uwagi na zapowiedzianą przez P. Z. P. N. na Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu w dniu 18. VIII. 1946 r. zmianę rozgrywek o mistrzostwo Polski w roku 1947 a tym samym ew. brakiem terminów na rozegranie II-iej rundy elim. o wejście do Kl. „A” na wiosnę roku przyszłego, WG i D. KOZPN powziął w dniu 2. X. 1946 r. następującą uchwałę:

Wystąpić na Dorocznym Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Kr. O. Z. P. N. w roku 1947 r. z wnioskiem, aby podstawą do zakwalifikowania Stowarzyszeń do Kl. „A”, były wyniki uzyskane już w I rundzie Jesiennej 1946 r., a to z uwagi na ewentualny brak terminów na wiosnę roku przyszłego. Dlatego też zwraca się uwagę Stowarzyszeniom, które biorą udział w rozgrywkach eliminacyjnych o wejście do Kl. „A”, że wyniki uzyskane przez nie oraz kolejność miejsc w tabeli I rundy 1946 r. decydować mogą o wejściu do Kl. „A” Kr. OZPN.